

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

16. Auaritiam pecunias Deo anteponere.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45699

fratres suos Adherbalem & Hiempfalem Micipsæ patrum sui filios exanimasse, vt solus Numidis imperaret. Atque vt ad nostra tempora propius accedamus, Isaacius Angelus Imperator ab Alexio fratre (quem à Turcis captum redemerat) per summum scelus, oculis, imperio, & vita priuatus est. Feugo quoque Horuendiliū Danorum regem fratrem suum insidijs circumuenit, atq; vbi paricidio datus est locus, cruenta manu funestam mentis libidinem satiauit, vt eo mortuo regnaret. Gregorius Turonensis memorat, Herminefredum Bertarium fratrem vi oppressisse, vt soli sibi tranquilliū & securiū, apud Thuringos liceret regnare. Fernandus rex Castellæ, Sanctij filius, Cæsiam fratrem regem Nauarræ peremit, vt Nauarram ipsam suo adijceret regno. Vique adeo libido principandi non præscribit sibi modum. Eandem ob regnandi causam, Drahomira matre instigante, Boleslaus Vratislai Bohemorum regis filius fratrem Wenceslaum æquitatis & religionis obseruantissimum principem, & Abeli iusto persimilem, è solio & vita eiecit. Deniq; Orodes Phraatis filius, Parthorum rex, Mithridatem secundum fratrem suum Babylonix obsedit, factaque deditioe, in conspectu omnium, quamuis supplicem contrucidauit. *Deus te perdat, ambitio;* inquit ille,

*Qua fratres armis in fratrum viscera, quæque
Securum à nato non finis esse patrem.*

Neque enim, vt supra ostendi, in fratres tantum sæuit amor diuitiarum; parentum ipsorum iugulos petit. Nam, vt Plato queritur, Ardicus Pamphylia tyrannus patrem senio confectum, & fratrem natu maiorem morte affecit. Mithridates tanta feritate fuit, vt matrem, fratrem, & insuper sex liberos crudelissimè è medio tolleret. Cosroes rex Persarum senio confectus Medarsen filium regni hæredem instituit, ob quam causam ab altero Siroche natu maiore peremptus est. Agminatim sese historiae, & quidem admodum luculentæ, offerunt, in quibus opes leguntur filijs chariores fuisse, quàm fratres & parentes.

Potestne aliquid parente charius esse? potest, & debet, nempe **DEVS**. Quò igitur vltius potest progredi insania pecuniarum, quàm vt Deum ipsum vendat, eique argentum anteponat? **Ad hunc malitiæ apicè ducit nummus.** Euangelium ipsum audi.

Saxo Grammat lib. 3.

Io. Dubravius lib. 5. hist. Bohem. Surtius in vita S. Wenceslai 28. Septemb.

Plat. lib. 301 de Rep. Cæl. lib. 16. lect. Antiq.

XVI.

T H N O

- Matth. 26. 14. *Tunc abiit vnus de duodecim, qui dicebatur Iudas Iscariotes, ad principem sacerdotum: & ait illis: Quid vultis mihi dare, & ego vobis eum tradam? At illi constituerunt ei triginta argenteos. Et exinde querebat opportunitatem, vt eum traderet. Tanti fuit, apud perfidum, pecunia, vt triginta argenteis venderet Deum. Sed de hac Iudæ scelerata prodicione, in peculiari libro, satis multa memoravi. Hic illud non possum omittere, quàm plurimos esse Iudæ imitatores, qui Christum non solum Iudæis, & veneficis in sacra hostia conuulnerandum vendunt, sed eo etiam abnegato, amore diuitiarum, sibi novos Deos faciunt. Hoc est enim, quod apud Osee-*
- Osee. 2. 8. *queritur Dominus: Argentum multiplicauit eis, & aurum, quæ fecerunt Baal. O miseros homines, ad quid dat vobis Deus argentum & aurum? An ad hoc, vt ex ijs idola Baal, & vitulos aureos conficiatis? Nam & filijs Israël olim Deus donauit thesauros Ægyptiorum, quibus illi non vsi sunt in eleemosynas, non in aliū piū vsum, sed ad vitulum ex eo constandum, vt inde Deum offenderent, vnde locupletati fuerunt. Queritur id meritò etiam per*
- Exod. 32. *Ezechiellem: Et ornamentum monilium suorum in superbiam posuerunt, & imagines abominationum suarum, & simulachrorum fecerunt ex eo. Neque hie illi tantum tanguntur, qui ex auro, louis, aut Æsculapij, aut alterius ficti Numinis statuam fundunt, coluntque,*
- Ezech. 7. 20. *fed omnes auari. Nam & Apostolus auaritiā, quæ est idolorum seruitus, idololatriam vocat. Et si enim quidam dixit, nullas nummorum ereximus aras, Plutus tamen olim colebatur, & idem dixit:*
- Coloff. 3. 5. *Est alius metuens, ne crimen poena sequatur,*
- Iuuen. Satyr. 13. *Hic putat esse deos, & peierat, atque ita secum
Decernit, quodcumque volet de corpore nostro
Isis, & irato feriat mea lumina sistro,
Dummodo vel cacus teneam, quos abnego nummos.*
- ac rursus, de auaro:
- Iuuen. Satyr. 14. *Falsus erit testis, vendet periuria summā
Exiguā, Cereris tangens aramq, pedemq,*
- Petr. Dam. opusc. 31. c. 4. *Certè vbique tamquam Numini, Plurimus auro Venit honor. Certè non aliter quidam pecunias colunt, ac si quid diuinum illis inesset: pecunijs religionem, iustitiam, cælum, Deum postponunt. Petrus Damiani sua ætate, & S. Asterius, suo tempore plerisque, incen-*
- mil. de Auaritia. *torum*

re Iuliano Apostata, contigisse deplorant, multos ob auri spem in aliqua falsa secta affulgentem à recta fide deuiasse. Et hodie quoque ali quam multi temporalium bonorum esca, cum dispendio æternorum, in hæresi perseuerant! Agnoscunt veritatem esse apud Catholicos, vident errores Lutheranos, aliorumque sectariorum; sed quia officium, quia hæreditatem, quia agros, aut domos amitterent, malunt cælum perdere, quam aurum; & potiùs dominis aureos montes promittentibus, quam Deo adherere. Hæc est illa misera seruitus, quam Deus minatur: *Seruietis dijs alienis, qui non dabunt vobis requiem die ac nocte.* Diuitiæ sunt tales dii, qui requiem non dant suis amatoribus, neque sinunt eos vacare & videre, quam bonus sit verus Deus. Idcirco Christus disertè affirmat: *Non potestis Deo seruire, & mammona.* Errant ergo quicumque hoc facere tentant. Tentant autem innumeri; qui si hos, quos enumerauimus, diuitiarum fructus expenderent, profectò numquam de sua paupertate, vel de opibus amissis conquererentur.

Potiùs exclamarent in modum Constantini Manassis, qui cum stragem captiuorum à Chagano Scytharum rege, miserandâ scenâ editam, ob illiberalem Mauritij Imperatoris parcitatem, immò fordidam & crudelem auaritiam, describeret, in hæc verba prorupit. *O aurum tyranne crudelis, hominum persecutor, audacissime, fraudulente, arx malorum omnium, castellum perniciæ, vastator urbium, propugnaculorum euersor, murorum dilacerator, oppidorum oppugnantor, adiutor successor, qualibus malis mortales diuexas! Nulla res in hominum vita tecum in certamen descendere potest: nulla res terrena tecum potest in comparationem venire. Durum emollis, mollem induras: linguam mutam soluis, loquacem comprimis: currendo valentem tardum efficis, ac vicissim de tardo volucrem. Corda inflammas, & voluptate quadam demulces; sensus illecebris inenitabilibus, ceu prestigijs quibusdam excantas: cum interim venustas illa tua, non minùs veneno suo, quam vipera noceat. Leges & iura proculcas; verecundiam & pudorem abigis, sepulchra violas, parietes perforas. Nihil non habes venale, nihil non prodis. Nimirum frivolum quiddam est, ac fabula mera, vulgò quod dicitur; adamantem solum sanguine molliri. Quid enim esse re possit efficacius, etiam in saxis emolliendis?* Hæc Constantinus Manasses, quæ sunt verissima, Aconita, quia de veneno sunt infamata,

I

nemo

Ierem. 16. 13.

Luc. 16. 13.

XVII.
In Annal.
num. 137.